

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dany Kostkové a soudkyň Mgr. Dity Francové a Mgr. Lucie Pšeničkové ve věci

nezletilého: **W** [redacted] **J** [redacted] **B** [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupeného kolizním opatrovníkem Městem [redacted]y,
[redacted], [redacted]

syna rodičů: **Z**██████████**K**██████████, narozená dne ██████████
bytem ██████████, ██████████
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Čapkem
sídlem Ovocný trh 573/12, 110 00 Praha

Ing. J. B., narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Havlíkem
sídlem Klimentská 1652/36, 110 00 Praha

o úpravě poměrů, o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu Praha-východ ze dne 29. 8. 2019, č. j. 30 Nc 314/2017-2077

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích II. a III. mění tak, že otec je povinen přispívat na výživu nezletilého W[redacted] J[redacted] s účinností od 1. 8. 2017 částkou 12 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 9. 2019 částkou 15 000 Kč měsíčně, splatnou ke každému 15. dni v měsíci předem, k rukám matky.

Dlužné výživné za dobu od 1. 8. 2017 do 29. 2. 2020 se nestanoví.

- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku IV. mění tak, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilým W [redacted] J [redacted] od pátku v lichém kalendářním týdnu od 13.00 hodin do pondělí v sudém kalendářním týdnu do 7.45 hodin a dále v sudém kalendářním týdnu ve čtvrtek od 13.00 hodin do 19.00 hodin a v lichém kalendářním týdnu v úterý od 15.00 hodin do 19.00 hodin s tím, že otec převezme nezletilého ke styku ve školním zařízení a po skončení styku matce předá nezletilého ve školním zařízení, v případě nepřítomnosti nezletilého ve školním zařízení předá a převezme nezletilého v místě bydliště matky.

Tato běžná úprava styku je v době školních prázdnin nahrazena tak, že otec je oprávněn se s nezletilým stýkat

o vánočních prázdninách v každém kalendářním roce od 27. 12. od 17.00 hodin do 2. 1. následujícího roku do 18.00 hodin

o velikonočních prázdninách v každém sudém kalendářním roce od středy předcházející velikonočním prázdninám od 13.00 hodin do úterý následujícím po Velikonočním pondělí do 7.45 hodin

o jarních prázdninách v každém lichém kalendářním roce od pátku předcházejícího týdnu prázdnin od 13.00 hodin do pondělí bezprostředně následujícího po jarních prázdninách do 7.45 hodin

o letních prázdninách v každém kalendářním roce od 1. 7. od 9.00 hodin do 15. 7. do 18.00 hodin a od 15. 8. od 9.00 hodin do 30. 8. do 18.00 hodin

s tím, že nezletilého si převezme v místě bydliště matky a matce jej po skončení styku předá v místě jejího bydliště.

- III. Výrok I. a V. rozsudku soudu prvního stupně se potvrzuje.

- IV. Otec je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu Praha-východ náhradu nákladů řízení státu ve výši 24 679,93 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- V. České republice – Okresnímu soudu Praha-východ se náhrada nákladů řízení státu ve výši 24 679,93 Kč nepřiznává.

- VI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně svěřil nezletilého W [redacted] J [redacted] do péče matky (výrok I.). Otci stanovil povinnost přispívat na výživu nezletilého W [redacted] J [redacted] s účinností od 1. 2. 2018 do 31. 8. 2019 částkou 7 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 9. 2019 částkou 10 000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky (výrok II.). Dluh na výživném za dobu od 1. 2. 2018 do 27. 8. 2019 ve výši 38 000 Kč uložil otci zaplatit ve splátkách ve výši 2 000 Kč, splatných spolu s běžným výživným k rukám matky, s účinností od právní moci rozsudku (výrok III.). Styk otce s nezletilým W [redacted] J [redacted] upravil v každém lichém týdnu v kalendářním roce od pátku od 13.00 hodin, kdy otec nezletilého vyzvedne ve školském zařízení, ve kterém nezletilý plní povinnou školní docházku, do pondělí následujícího sudého týdne do 7.45 hodin, kdy otec nezletilého předá do školského zařízení, ve kterém nezletilý plní povinnou školní docházku, a dále v době velikonočních, jarních, letních a vánočních prázdnin s tím, že úprava styku otce v běžném režimu v době velikonočních, jarních, letních, podzimních a vánočních prázdnin neplatí a s tím, že otec vyzvedne nezletilého ke styku v době prázdnin ve školském zařízení, ve kterém nezletilý plní povinnou školní docházku, a po skončeném styku jej předá tamtéž. V případě překážky na straně nezletilého (například nemoci) nebo školy (například ředitelské volno) je otec povinen nezletilého převzít před hlavním vchodem do školského zařízení, ve kterém nezletilý plní povinnou školní docházku, a po skončeném styku je povinen nezletilého na stejném místě předat, a matka je povinna na stejném místě nezletilého otci předat a po skončeném styku nezletilého

převzít. Zároveň je matka povinna nezletilého na styk s otcem připravit a styk otce s nezletilým umožnit (výrok IV.). Dále určil, že výrok I., II. a IV. rozsudku je předběžně vykonatelný doručením (výrok V.). Otcí uložil povinnost zaplatit České republice – Okresnímu soudu Praha-východ náhradu nákladů řízení vzniklých zpracováním znaleckého posudku v rozsahu 50 %, tedy ve výši 24 679,93 Kč ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok VI.). České republice – Okresnímu soudu Praha-východ náhradu nákladů řízení v rozsahu 50 % nepřiznal (výrok VII.). O nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu (výrok VIII.)

2. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že výchovné kompetence obou rodičů je sice možné považovat v oblasti výkonu péče o nezletilého za plně zachované, avšak v situaci, kdy je u obou rodičů významně narušena schopnost podpory autority druhého rodiče a kdy rodiče nejsou schopni vzájemně komunikovat na potřebné úrovni, nepřichází střídavá péče rodičů v daném případě v úvahu, neboť by bylo sice její realizaci dosaženo „spravedlnosti“ v trávení času obou rodičů s nezletilým, ale zátěž z konfliktu rodičů by se přenesla více na nezletilého W■■■■ J■■■■. Rodiče nejsou schopni komunikace a v jejich případě si lze jen stěží představit, že by do budoucna dokázali komunikovat o běžných, každodenních záležitostech nezletilého v klidu a bez toho, aby do jejich komunikace byly zapojeny další instituce a orgány. Při rozhodování o tom, do výchovy kterého z rodičů nezletilého svěřit, se soud prvního stupně s ohledem na stejnou úroveň schopnosti rodičů respektovat druhého rodiče řídil primárně aspektem citové vazby nezletilého k rodičům. Vzhledem k tomu, že ze znaleckého posudku vyplynulo, že nezletilý W■■■■ J■■■■ je výrazně fixován na matku a matku vnímá jako primárně pečující osobu, a s přihlédnutím k pochybnostem soudu o tom, jaký je otcův pracovní režim, a zda by péče o nezletilého W■■■■ J■■■■ nebyla v pracovní týden přenášena zejména na manželku otce, jejíž péče by vzhledem k jazykové bariéře mezi nezletilým a manželkou otce nebyla pro nezletilého zcela komfortní, svěřil nezletilého do výlučné péče matky, když i přes nedostatky na straně matky spočívající v neschopnosti respektovat autoritu otce, byla výlučná péče matky s ohledem na zachovanou schopnost matky poskytnout nezletilému citové zázemí, rozvíjet jeho schopnosti a socializovat jej hodnocena soudem prvního stupně jako vhodnější. Rozhodnutí o svěření nezletilého do výlučné péče matky pak podpořila i skutečnost, že otec v závěru řízení změnil bydliště a o této změně neposkytl jakékoliv informace. Při rozhodování o výživném soud prvního stupně dle svého odůvodnění zohlednil jednak skutečnost, že potřeby nezletilého jsou standardní, úměrné věku a nejsou navyšovány žádnou mimořádnou okolností, jednak zohlednil majetkové a výdělkové možnosti obou rodičů. Na straně matky hodnotil její majetkové a výdělkové možnosti jako špatné, když matčiny příjmy v průběhu řízení klesly z 35 000 Kč hrubého měsíčně na 17 500 Kč hrubého měsíčně a v posledním období je matka dokonce s ohledem na zdravotní problémy odkázána pouze na nemocenské dávky, a když z důvodu neschopnosti dostát svým závazkům prochází od srpna 2019 oddlužením. Na straně otce dospěl soud k závěru, že otcova tvrzení o jeho majetkové a výdělkové situaci jsou nevěrohodná a že se otec zjevně snaží své skutečné příjmy zastírat. Při stanovení výživného proto vyšel z tzv. příjmové fikce dle ustanovení § 916 o.z., tedy z průměrného měsíčního příjmu ve výši 25násobku částky životního minima, tj. z příjmu ve výši 85 250 Kč. Přihlédl rovněž k tomu, že otec jako výlučný vlastník nemovitosti, ve které rodina žila na adrese ■■■■■, v průběhu opatrovnického řízení převedl vlastnické právo k této nemovitosti na svou matku, že na svou matku převedl rovněž obchodní podíl ve společnosti M■■■■ I■■■■ s.r.o. a že rodinný dům na adrese ■■■■■, ■■■■■ v jeho výlučném vlastnictví vložil do svěrenského fondu ■■■■■. Počátek vyživovací povinnosti pak soud prvního stupně stanovil od účinnosti předběžného opatření Okresního soudu Praha-západ ze dne 1. 2. 2018, č. j. 30 Nc 314/2017-318, neboť až k tomuto okamžiku bylo sporné, zda rodiče sdílejí společnou domácnost či nikoliv. K rozsahu styku soud prvního stupně uvedl, že ačkoliv předpokládal širší rozsah běžného styku otce s nezletilým, tak s přihlédnutím k tomu, že otec změnil bydliště, a soud neměl možnost zjistit, zda by široký styk byl realizovatelný s ohledem na povinnou školní docházku nezletilého v obci ■■■■■, upravil styk pouze ve zcela standardním rozsahu. Úpravu styku o prázdninách upravil tak, aby docházelo k rovnoměrnému střídání rodičů v péči o nezletilého, při úpravě letních prázdnin však

zohlednil, že nezletilý nebyl doposud s otcem delší čas, a otcí tak upravil styk s nezletilým v měsíci červenci v délce 10 dnů a v měsíci srpnu v délce 7 dnů. Při úpravě styku v době vánočních prázdnin zohlednil, že matka pravidelně tráví svátky u svých rodičů na [REDAKCE], a upravil tak styk v tomto období jednotně v každém kalendářním roce od 27. 12. do prvního školního dne po vánočních prázdninách. Ve snaze zrychlit nastolení pravidelného režimu a ve snaze předejít problémům v době blížících se svátků a prázdnin, pak soud vyslovil u výroku o úpravě péče, výživy a styku jejich předběžnou vykonatelnost. Ohledně nákladů řízení státu dospěl k závěru, že tyto náklady by měli rodiče plnit rovným dílem. Vzhledem k tomu, že matka byla v průběhu řízení osvobozena od soudních poplatků, nebyla České republice část nákladů odpovídající jejímu podílu přiznána a povinnost k náhradě nákladů ve výši 1/2 tak byla uložena pouze otcí.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání otec. Předně namítl, že soud prvního stupně poškodil jeho práva, když nařídil jednání ve věci na 15. 10. 2019, následně však toto jednání odročil na termín dřívejší, konkrétně na 29. 8. 2019, a přestože otec doložil, že se nemůže jednání v tomto dřívejším termínu zúčastnit, soud prvního stupně ve věci jednal a v nepřítomnosti otce vyhlásil rozsudek. Namítl rovněž, že již 12. 6. 2019 vznesl námitku podjatosti soudkyně, soud prvního stupně však ve věci rozhodl, aniž by dodržel postup podle § 15b odst. 1 o.s.ř., tj. učinil pouze taková rozhodnutí, která nesnesou odkladu, a spis s vyjádřením postoupil bez dalšího nadřízenému soudu. Otec pak vyjádřil nesouhlas se svěřením nezletilého do výlučné péče matky, poukázal přitom zejména na závěry znaleckého posudku, dle kterých je myšlení matky výrazně negativistické, zřetelně manipulativní a účelově jednající, a dle kterých je nezletilý přímo ovlivňován matkou k negativnímu postoji k otcí, což má velmi negativní vliv na psychický vývoj nezletilého. Připomněl, že znalkyně mimo jiné uvedly, že se jako nejvhodnější rodič pro výchovu do budoucna ukáže ten, který nebude chlapce negativně ovlivňovat proti druhému rodiči. Vzhledem k tomu, že posudek je ze srpna 2018, tak se dle otce zmíněná budoucnost stala již současností a ukázalo se, že matka v negativním ovlivňování nezletilého proti otcí pokračuje a dle otce je tak namístě, aby soud v souladu s ustanovením § 889 o.z. nově rozhodl o tom, kdo z rodičů má mít nezletilého ve své péči. Otec se pak v odvolání ohradil vůči některým tvrzením či závěrům soudu prvního stupně uvedených v napadeném rozhodnutí. Jako nepravdivé označil například tvrzení, že nechal v únoru 2018 odpojit elektřinu v rodinném domě v [REDAKCE], že nereagoval na žádost matky, aby nezletilého pohlídal v době jeho nemoci, že v emailu označil matku jako psychopatku a uvedl, že je mu z matky na zvracení, že napsal matce, že nezletilý bude chodit do školy v [REDAKCE] apod. Otec rozporoval závěr soudu prvního stupně o velké nemocnosti nezletilého, závěr o výši zůstatku na jeho eurovém účtu ke dni 10. 6. 2019 nebo závěr, že v řízení nebylo zjištěno, že by matka nezletilého proti otcí přímo popouzela. Namítl, že pokud soud dospěl k závěru, že střídavá péče rodičů není možná, neboť zátěž jejich konfliktů by se přenesla na nezletilého, pak učinil závěr čistě na základě svých subjektivních pocitů, které však nejsou v rozsudku ani jasně vyjádřeny a rozsudek je proto nesrozumitelný a nepřezkoumatelný. Otec dále namítl, že při stanovení výživného soud prvního stupně vůbec nepřihlédl k tomu, že otec má kromě vyživovací povinnosti k nezletilým dětem také vyživovací povinnost ke své manželce a ke své matce, a zcela nesprávně vycházel z příjmu ve výši 25násobku životního minima. S aplikací příjmové fikce dle § 916 o.z. nesouhlasil, neboť soudu předložil veškeré listiny prokazující jeho příjmy a majetkové poměry, odpověděl na všechny dotazy soudu, a pro její použití tak nebyl prostor. Dle otce to byla naopak matka, kdo nebyl v řízení otevřený ohledně svých příjmů, když soudu tvrdila, že její příjmy jsou 17 500 Kč hrubého měsíčně, což je 15 386 Kč čistého měsíčně, ale její životní náklady jsou 27 000 Kč měsíčně, když v řízení uváděla rozporná tvrzení o výši nájmu a když v průběhu civilního řízení vedeného u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 4 Nc 32/2018 projevila zájem koupit od otce dům v [REDAKCE] za 3 000 000 Kč, z čehož logicky vyplývá, že matka minimálně takovou částkou disponuje. Závěr soudu, že v případě obou společností s otcovou účastí došlo k převodu na třetí osobu pouze formálně, z důvodu zastření jeho majetkové situace, je dle otce zcela subjektivní a ničím nepodložená spekulace soudkyně. Otec nesouhlasí ani se závěrem soudu, že převedl ze svého účtu na účet své manželky 1 870 000 Kč, a že na jeho účtu zůstala po převodu

částka 250 000 Kč. Dle otce samotný převod neprokazuje, že převáděné částky byly jeho nebo jeho manželky, když cizí zdroje, jako například půjčky, nelze považovat za jeho nebo manželčin majetek. K převodu nemovitosti na adresu [REDACTED], [REDACTED] do svěřenského fondu [REDACTED] otec uvedl, že již v řízení soudu vysvětlil, že k tomuto kroku přistoupil ve snaze chránit zájem osob, vůči kterým má vyživovací povinnost, a k převodu nemovitosti v [REDACTED] na svou matku přistoupil z toho důvodu, že nemovitost se stala (z důvodu vyznačení poznámky spornosti v katastru nemovitostí) neprodejnou. Převod těchto nemovitostí ve vlastnictví otce na jiné osoby či na svěřenský fond a převod finančních prostředků není dle otce zastíráním jeho skutečných příjmů, tak jak to vnímá soud prvního stupně, neboť otec soud o převezech nemovitostí proaktivně informoval, a protože finanční prostředky převáděné z účtu otce na účet jeho manželky nejsou majetkem otce. Otec pak rovněž namítl, že soud při stanovení výživného nepřihlédl k tomu, že minimálně do 21. 3. 2018 matka a nezletilý W [REDACTED] bydleli v jeho domě a nezohlednil toto při stanovení výživného. Navrhl proto, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že nezletilého svěří do jeho výlučné péče, matce uloží povinnost přispívat na výživu nezletilého částkou 4 000 Kč měsíčně a upravit styk matky s nezletilým W [REDACTED], eventuálně svěří nezletilého do střídavé péče rodičů v týdenním cyklu, a v případě, že odvolací soud setrvá na svěření nezletilého do výlučné péče matky, stanoví otci povinnost přispívat na výživu nezletilého částkou 4 000 Kč měsíčně od 1. 9. 2019 a zruší výrok o dlužném výživném a o otcově povinnosti zaplatit České republice náklady řízení.

4. Matka ve svém vyjádření k odvolání otce uvedla, že považuje rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým byl nezletilý svěřen do její výlučné péči, za správné, neboť nezletilý je na ní silně fixován, vnímá ji jako svou nejbližší osobu, cítí se u ní v bezpečí, matka se pak o nezletilého příkladně stará, pečuje o něj a snaží se, aby nezletilý žil běžný a spokojený život, a to i přes komplikovanou sociální a finanční situaci. Matka vyjádřila souhlas s rozhodnutím upravujícím styk otce s nezletilým, považovala by však za vhodné ukončit běžný styk v neděli v 18.00 hodin, nikoliv až v pondělí v 7.45 hodin, a upravit styk v době letních prázdnin v každém roce od 1.7. do 10. 7. Pokud jde o výživné, matka uvedla, že otec po celou dobu řízení dělá vše pro to, aby soud přesvědčil, že je nemajetný a nemá prakticky žádné příjmy, neboť je dlouhodobě na mateřské dovolené s mladším synem A [REDACTED] a pobírá pouze rodičovský příspěvek. Matka má však za to, že majetkové poměry otce jsou velmi dobré, téměř nadstandardní. Připomněla pak, že v průběhu řízení se otec systematicky zbavoval svého majetku v řádu několika milionů korun s tím, že jej převedl na osoby jemu blízké, příp. do svěřenského fondu, jehož správcem je otcova manželka. Dle matky by při stanovení výživného nemělo být k těmto účelovým převodům majetku otce na třetí osoby přihlíženo a nemělo by být přihlíženo jen k faktickým aktuálním příjmům otce, ale i k jeho příjmům potenciálním, neboť v otcových možnostech bezesporu je dosahovat mnohem vyššího příjmu, než kterého dle svých tvrzení dosahuje nyní, zvláště za situace, kdy v době společného soužití rodičů otec dosahoval příjmu ve výši 150 000 Kč až 170 000 Kč měsíčně. Matka tedy navrhla, aby odvolací soud změnil výroky II. a III. rozsudku soudu prvního stupně o výživném tak, že otci uloží s účinností od 1. 8. 2017 do 31. 8. 2019 přispívat na výživu nezletilého W [REDACTED] J [REDACTED] částkou 10 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 9. 2019 částkou 15 000 Kč měsíčně a dluh na výživném za dané období uloží otci zaplatit ve splátkách, změnil výrok IV. upravující styk otce s nezletilým v souladu s jejím vyjádřením a ve zbytku, aby rozsudek potvrdil.
5. Opatrovník nezletilého navrhl potvrdit rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I., kterým byl nezletilý svěřen do péče matky. Výrok II. o výživném navrhl změnit tak, že otci bude stanovena povinnost přispívat na výživu nezletilého W [REDACTED] J [REDACTED] již s účinností od 1. 8. 2017 s tím, že konkrétní výši výživného ponechal opatrovník na úvaze odvolacího soudu, navrhl však stanovit vyšší výživné, než jaké stanovil soud prvního stupně. Pokud jde o úpravu styku, opatrovník navrhl, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že otec bude oprávněn stýkat se s nezletilým W [REDACTED] J [REDACTED] každý lichý týden v kalendářním roce od pátku 13.00 hodin do následujícího pondělí do 7.45 hodin s tím, že k převzetí nezletilého bude docházet ve školním

zařízení, a v lichém týdnu v úterý a ve čtvrtek od 15.00 hodin do 19.00 hodin s tím, že nezletilého otec převezme ve školním zařízení a po skončení styku ho předá matce v místě jejího bydliště; jinak aby rozhodnutí o úpravě styku v době prázdnin potvrdil, změnil pouze místo předávání nezletilého, tak aby k němu docházelo v bydlišti matky.

6. Podáním doručeným Krajskému soudu v Praze dne 6. 3. 2020 ve 14.30 hodin vzal otec své odvolání v plném rozsahu zpět. Jelikož se do okamžiku vyhlášení rozsudku odvolacího soudu nedostalo zpětvzetí odvolání otce fakticky do dispozice příslušného odvolacího senátu, byl ve věci dne 9. 3. 2020 vyhlášen rozsudek ve znění uvedeném ve výrokové části a odvolacímu soudu vznikla povinnost dané rozhodnutí písemně vypracovat.
7. Při posouzení důvodnosti otcem podaného odvolání se odvolací soud předně zabýval odvolacími námitkami procesního charakteru. Otec ve svém odvolání namítal, že již v červnu 2019 vznesl námitku podjatosti soudkyně Mgr. Zuzany Steinerové, soud prvního stupně však nepředložil svému nadřízenému soudu danou námitku k rozhodnutí a v rozporu s ustanovením § 15b odst. 1 o.s.ř. ve věci dne 29. 8. 2019 jednal a rozhodl. Odvolací soud po seznámení s obsahem spisu dospěl k závěru, že tato námitka k procesnímu postupu soudu prvního stupně není důvodná, neboť o podjatosti soudkyně Mgr. Zuzany Steinerové bylo již v minulosti nadřízeným soudem k námitce otce rozhodováno a bylo rozhodnuto, že na straně soudkyně není dán důvod pochybovat o její nepodjatosti, neboť soudkyně nemá poměr k projednávané věci, ani k účastníkům nebo jejich zástupcům, a že otcem vytýkaný procesní postup, příp. odůvodnění rozhodnutí, není důvodem k pochybnostem o nepodjatosti soudkyně a není tedy důvodem pro její vyloučení ve smyslu ustanovení § 14 o.s.ř. Vzhledem k tomu, že v podání otce ze dne 12. 6. 2019 vznesl otec námitku podjatosti Mgr. Zuzany Steinerové opakovaně, neodůvodnil ji však ani tentokrát novými skutečnostmi způsobilými s ohledem na poměr soudkyně k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům vyvolat pochybnosti o nepodjatosti soudkyně, ale opět opíral důvody podjatosti soudkyně o její nesprávný procesní postup, nesprávně přijaté závěry či stanoviska (byť v souvislosti s novým procesním úkonem), nelze procesnímu postupu soudu prvního stupně, který zjevně neodůvodněnou námitku podjatosti nepředložil nadřízenému soudu ve smyslu § 15b odst. 1 o.s.ř. a bez dalšího pokračoval v projednávání věci, ničeho vyčíst, neboť takový postup není v rozporu se zákonem či v rozporu s ústavně zaručeným právem účastníků na spravedlivý proces a je plně v souladu se zájmem účastníků na vydání rozhodnutí v co nejkratším možném čase.
8. Také námitku otce, že otec byl zkrácen na svých procesních právech, když jednání ve věci nařízené na 15. 10. 2019 bylo odročeno soudkyní na předcházející termín, konkrétně na 29. 8. 2019, posoudil odvolací soud jako lichou. Zákon takový postup soudu rozhodně nevylučuje, a byť je institut odročení zpravidla spojován s odročením na pozdější termín, není ani odročení jednání na jiný termín, který původnímu odročenému termínu předchází, v praxi neobvyklé. V daném případě pak nelze přehlédnout, že otec byl o odročení jednání na dřívější termín včas a řádně vyrozuměn, postup soudu byl otci zdůvodněn, a soud projevil vůči otci velmi benevolentní přístup, když zareagoval na jeho omluvu z jednání z důvodu pobytu v zahraničí nad rámec obvyklého postupu soudu tím, že otce vyrozuměl o tom, že pokud svým podáním žádal o odročení jednání, musí svou žádost o odročení doložit. Na to byla do spisu bez jakéhokoliv doprovodného přípisu či vysvětlení doručena kopie jistého pokladního dokladu v ruském jazyce bez jakékoliv vypovídající hodnoty. V této souvislosti je navíc vhodné zdůraznit, že má-li být jednání odročeno z důvodu týkajícího se některého z účastníků, musí být takový důvod nejen soudu předem sdělen, ale musí být i konkretizován a musí být doložena jeho existence, aby soud mohl posoudit jeho závažnost (srovnej například usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 4. 2015, sp. zn. 97 Co 941/2014). Je pak nutné mít rovněž na paměti, že je podstatný rozdíl mezi omluvou z jednání a omluvou spojenou s žádostí o odročení. Omluva účastníka totiž sama o sobě neznamená, že soud jednání odročí, i když dospěje k závěru, že je omluva důvodná. V případě omluvy spojené se žádostí o odročení se pak musí soud důvodností omluvy zabývat vždy a může jednat v nepřítomnosti žadatele o odročení jen, pokud dospěje k závěru, že omluva není důvodná, tedy řádná a včasná zároveň. Ani zde tedy

dle odvolacího soudu soud prvního stupně nepochybil, pokud odročil jednání nařízené na 15. 10. 2019 na termín předcházející, konkrétně na 29. 8. 2019, a když omluvu otce z jednání, kterou dle obsahu pravděpodobně posoudil jako žádost o odročení, shledal s ohledem na to, že tuto žádost žadatel prokazatelným způsobem nedoložil, za nedůvodnou.

9. Krajský soud v Praze jako soud odvolací poté přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení, které mu předcházelo, v intencích ustanovení § 28 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z.ř.s.“), podle ustanovení § 212 a § 212a odst. 1 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) a dospěl k závěru, že odvolání otce není důvodné.
10. Vzhledem k tomu, že oba rodiče i nezletilý jsou státními příslušníky [REDAKCE], soud prvního stupně se zcela správně nejprve zabýval otázkou, zda je vůbec dána pravomoc českých soudů v dané věci rozhodovat, a pokud ano, zda je na danou věc možné aplikovat české právní předpisy. Jeho závěr, že české soudy jsou pravomocí o dané věci rozhodnout nadány, neboť nezletilý měl v době podání návrhu na zahájení řízení obvyklé bydliště na území České republiky, a že rozhodným právem je právo České republiky, zhodnotil odvolací soud jako zcela správný, a na jeho podrobné a zcela přiléhavé odůvodnění proto odvolací soud pro stručnost pouze odkazuje.
11. Z provedeného dokazování soudu prvního stupně bylo zjištěno, že rodičům se za trvání jejich partnerského vztahu narodil dne 29. 4. 2013 syn W [REDAKCE] J [REDAKCE]. Soužití rodičů bylo několik let konfliktní, rodiče nebyli schopni shodnout se na uspořádání vztahů a poměrů nezletilého a matka proto v srpnu 2017 podala návrh na zahájení řízení. V době podání návrhu žili oba rodiče v rodinném domě na adrese [REDAKCE], který byl ve výlučném vlastnictví otce. Dne 12. 1. 2018 došlo mezi matkou, otcem a manželkou otce k incidentu, na jehož základě otec podal spolu se svojí manželkou návrh na vydání předběžného opatření ve věci na ochranu před domácím násilím. Usnesením Okresního soudu Praha-východ ze dne 21. 3. 2018, č. j. 4 Nc 11/2018-71 ze dne 21. 3. 2018 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2018, č. j. 32 Co 139/2018-120 byla matce uložena povinnost opustit společné obydlí a zdržet se vstupu do obydlí navrhovatelů na adrese [REDAKCE], zdržet se vstupu do bezprostředního okolí ve vzdálenosti 50 m od obydlí navrhovatelů a zdržet se setkávání s navrhovateli a kontaktovat je jakýmkoliv způsobem. Matka se odstěhovala z rodinného domu otce a s nezletilým pak po určitou dobu pobývala u svých známých či v azylovém domě a odmítala otcí sdělit místo jejího pobytu, údajně z obavy o svou bezpečnost. Opakovaně pak nezletilého otcí nepředala ke styku a porušovala tím svou povinnost uloženou jí nařízeným předběžným opatřením o zatímní úpravě styku. Rodiče spolu komunikují především prostřednictvím SMS či emailů. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze 7. 9. 2018, č. j. 3 C 29/2018-126, který nabyl právní moci 24. 11. 2018, byla matce uložena povinnost vyklidit budovu č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE]. Žalobou podanou dne 3. 7. 2018 k Okresnímu soudu Praha-východ matka zahájila řízení o určení, že je spoluvlastníkem (id. 1/2) rodinného domu na adrese [REDAKCE]. Matka žije v současné době spolu s nezletilým W [REDAKCE] J [REDAKCE] v pronajatém podkroví rodinného domu, v samostatné jednotce o velikosti 2+1 v obci [REDAKCE]. Bytová jednotka je pro výchovu nezletilého dítěte vhodná. Od února 2017 do září 2017 byla matka zaměstnána u společnosti [REDAKCE] s.r.o. s průměrným čistým příjmem 9 421 Kč měsíčně. Od 1. 10. 2017 byla matka zaměstnána u společnosti [REDAKCE] s.r.o. se sjednanou základní mzdou ve výši 35 000 Kč měsíčně, pracovní poměr byl s matkou však ukončen ve zkušební době k 31. 12. 2017. Příjem matky u tohoto zaměstnavatele činil za dané období v průměru 25 890 Kč čistého měsíčně. Od 1. 1. 2018 byla matka evidována na Úřadu práce ČR jako uchazeč o zaměstnání, byla jí přiznána podpora v nezaměstnanosti ve výši 16 682 Kč na dobu prvních dvou měsíců, ve výši 12 945 Kč na dobu dalších dvou měsíců a ve výši 11 651 Kč pro zbývající podporační dobu. Od 1. 8. 2018 byla matka zaměstnána jako recepční v hotelu [REDAKCE] s hrubou mzdou ve výši 7 000 Kč měsíčně. Od 14. 1. 2019 je matka zaměstnána ve společnosti [REDAKCE], p.o., od 1. 5. 2019 pracuje na zkrácený úvazek (30 hodin týdně) se sjednanou mzdou ve výši 17 500 Kč hrubého měsíčně. K 11. 6. 2019 vykazoval zůstatek na účtech matky 16 627,77 Kč. Matka nevlastní žádný majetek. Usnesením Krajského soudu v

Praze ze dne 1. 8. 2019, č. j. KSPH 77 INS 5147/2019-B-4 bylo matce schváleno oddlužení plněním splátkového kalendáře. Otec uzavřel dne 27. 12. 2017 manželství s E. S., občankou, narozenou. S manželkou a společným synem žil do léta 2019 v rodinném domě na adrese, kde žije s rodinou nyní, nebylo zjištěno. Otec je zaměstnaný u společnosti s.r.o., jejímž jediným společníkem a jednatelem je manželka otce. Otci náleží dle mzdového výměru mzda ve výši 13 000 Kč hrubého měsíčně. Dne 25. 10. 2016 byla otci udělena plná moc k zastupování společnosti s.r.o. ve veškerých záležitostech. Otec má vyživovací povinnost k nezletilé dceři M. G., narozené, k nezletilému W. J. a k nezletilému A., narozenému. Na výživu nezletilé dcery M. G. zasílá měsíčně 5 000 Kč až 6 000 Kč. Na výživu nezletilého W. J. přispívá od března 2018 částkou 5 000 Kč měsíčně. Otec byl v minulosti činný ve společnosti s.r.o., jejímž jediným společníkem byla v době od 17. 1. 2015 do 15. 9. 2017 matka nezletilého W. J. Po rozpadu partnerského vztahu rodičů nezletilého matka převedla společenský podíl ve společnosti na otce, následně v listopadu 2017 převedl otec společenský podíl na svou matku M. B., starobní důchodkyni žijící na. V minulosti otec jako fyzická osoba podnikal v oboru poradenství v oblasti informačních technologií. Dle daňového přiznání otce za rok 2017 činily příjmy otce ze samostatné činnosti 30 000 Kč, výdaje 27 800 Kč, příjem od všech zaměstnavatelů v tomto roce pak činil u otce celkem 36 572 Kč. V roce 2018 již otec nevykázal žádné příjmy ze samostatné činnosti, základ daně z příjmu činil z ostatních příjmů 139 360 Kč. V roce 2016 otec zakoupil nemovitost (rodinný dům s pozemky) na adrese, který následně rekonstruoval. Na koupi nemovitosti v ceně 8 500 000 Kč čerpal hypoteční úvěr v částce 5 500 000 Kč, který doposud splácí částkou ve výši cca 23 000 Kč měsíčně. Nemovitost vložil dne 28. 12. 2017 do svěřenského fondu. Otec byl rovněž výlučným vlastníkem nemovitosti (rodinný dům s pozemky) na adrese č.p. Odhadní cena této nemovitosti v nedokončeném stavu činila v lednu 2016 cca 6 100 000 Kč. Hypoteční úvěr čerpaný otcem na koupi této nemovitosti otec doposud splácí částkou 5 000 Kč měsíčně. Vlastnické právo k této nemovitosti bezúplatně převedl na svou matku M. B. Otec má eurový a korunový účet u a.s. Zůstatek k 10. 6. 2019 činil na eurového účtu 357,09 EUR (v rozsudku mylně uvedeno 3 587,09 EUR) a na korunovém účtu 29 534,46 Kč. Další účty má pak otec vedeny u a.s., kde zůstatek ke dni 12. 6. 2019 činil na běžném účtu 26 246,44 Kč a na spořicímu účtu 242 042,11 Kč. V době od 30. 3. 2019 do 11. 4. 2019 otec převedl ze svého bankovního účtu na účet manželky postupně celkem 1 870 000 Kč. Nezletilý W. navštěvoval od doby ukončení soužití rodičů mateřskou školu (školovné hradil od dubna do července 2017 a v říjnu 2017 otec), ve školním roce 2019/2020 zahájí povinnou školní docházku. Nezletilý trpí zvýšenou nemocností, potřebuje často domácí ošetřování. Ve volném čase se věnuje hře na ukulele. Matka netrpí duševní poruchou chorobného rázu, je postižena pouze trvalou a léčebně neovlivnitelnou vadou osobnosti, která je označována jako smíšená porucha osobnosti, a která se projevuje nepříznivými povahovými vlastnostmi (snadno zranitelné city, mělká a emotivní labilita, sebedramatizace, sebestřednost, teatrálnost, přehnaným projevem emocí, interpersonální závislost a podobně). Výchovné předpoklady matky jsou ovlivněny její výraznou osobnostní nezralostí, poruchově strukturovanou osobností a nezpracovaným traumatem ze smrti dcery a výrazně negativním vztahem k otci syna. Otec netrpí duševní poruchou chorobného a trvalého charakteru, není postižen ani vadou osobnosti, jeho osobnost jeví pouze některé nepříznivé povahové rysy, jako například snadno zranitelné city, sebestřednost, narcistické rysy projevující se zvýšeným sebevědomím a zvýšenou ukázkou sama sebe, rysy interpersonální závislosti a podobně, které však nejsou natolik významné, aby bylo možné hovořit o vadě osobnosti, respektive o specifické poruše osobnosti. Jeho chování může být s ohledem na jeho osobnost méně konvenční, nemusí dodržovat společenské normy, zásady a pravidla. Otcovy výchovné předpoklady jsou ovlivněny osobnostní nezralostí a konfliktním vztahem s matkou. Oba rodiče mají tedy snížené výchovné schopnosti, ani jeden z nich není schopen ustoupit ze svého souboje o chlapce, který je výraznější než vztah k chlapci

samotnému a zájem o jeho zdárný psychický vývoj. Pro rodiče je hlavní jejich konflikt. K nezletilému W [redacted] J [redacted] mají oba rodiče pozitivní a silné citové pouto, také nezletilý má celkově pozitivní vztah k oběma rodičům. Nezletilý je konfliktem rodičů výrazně ovlivněn, více než své potřeby vnímá problémy rodičů. Nezletilý je silně fixovaný na matku, přejímá proto její názory.

12. Odvolací soud vyšel ze správných a úplných zjištění soudu prvního stupně a ve smyslu ustanovení § 28 odst. 1 z.ř.s. doplnil dokazování o skutečnosti, které nastaly po rozhodnutí soudu prvního stupně.
13. Z přiznání daně z příjmu otce za rok 2019 odvolací soud zjistil, že otec nevykázal za rok 2019 žádný příjem ze závislé činnosti, vykázal však příjem ze samostatné činnosti v oboru pozemní a potrubní doprava, maloobchod prostřednictvím internetu nebo zásilkové služby ve výši 82 500 Kč, výdaje ve výši 71 200 Kč a dílčí základ daně ve výši 11 300 Kč a dále příjem z nájmu ve výši 144 000 Kč, výdaje uplatněné procentem z příjmů (30 %) ve výši 43 200 Kč a dílčí základ daně z nájmu ve výši 100 800 Kč.
14. Z přiznání k dani z příjmů Svěřenského fondu [redacted] za rok 2019 odvolací soud zjistil, že činností tohoto subjektu je pronájem a správa vlastních nebo pronajatých nemovitostí, výsledek hospodaření k 31. 12. 2019 činil 9 149 Kč, roční úhrn čistého obrátu činil 420 000 Kč. Tržby z prodeje výrobků, zboží a služeb činily dle výkazu zisků a ztrát pro podnikatele (příloha daňového přiznání) 420 000 Kč. V minulém období, tj. v roce 2018, pak činily 105 000 Kč. Hrubý zisk činil 420 000 Kč.
15. Z kupní smlouvy uzavřené dne 30. 5. 2013 otcem jako kupujícím odvolací soud zjistil, že otec zakoupil rodinný dům č.p. [redacted] v části obce [redacted] na pozemku parc.č. St. [redacted] a pozemek parc. č. [redacted] v k.ú. [redacted] za cenu 3 495 000 Kč s tím, že část kupní ceny ve výši 2 440 000 Kč měla být hrazena z hypotečního úvěru poskytnutého otci bankou.
16. Z Dodatku úvěrové smlouvy číslo [redacted] ze dne 30. 5. 2013 uzavřeného dne 29. 3. 2019 mezi [redacted] a.s., otcem a jeho manželkou odvolací soud zjistil, že manželka otce se od účinnosti uvedené dohody stala osobou zavázanou z úvěrové smlouvy společně a nerozdílně s otcem, přičemž k 27. 3. 2019 byla výše nesplacené jistiny vyčíslena na 2 131 288,27 Kč a měsíční anuitní splátka činila 9 978,65 Kč. Úvěr byl sjednán na dobu 30 let. Z oznámení [redacted] a.s. ze dne 14. 3. 2019 pak odvolací soud zjistil, že u úvěru číslo [redacted] došlo ke změně výše splátky na částku 10 194,27 Kč.
17. Z Tržního ocenění č. [redacted] o informativním stanovení tržní hodnoty vypracovaného pro objednatele Ing. J. [redacted] B. [redacted] doc. Ing. D. [redacted] V. [redacted], Ph.D. dne 3. 9. 2018 odvolací soud zjistil, že tržní hodnota nemovitosti v k.ú. [redacted] by v případě listu vlastnictví bez záznamu činila 6 275 402 Kč, avšak vzhledem k tomu, že v katastru nemovitostí je u dané nemovitosti poznámka spornosti, prokazující nejisté vlastnické poměry řešené soudní cestou, je nemovitost aktuálně fakticky neprodejná.
18. Z emailové korespondence mezi otcem a zástupcem společnosti [redacted] ze dne 26. 7. 2018 odvolací soud zjistil, že realitní kancelář se rozhodla stáhnout prodej nemovitosti v k.ú. [redacted] z nabídky, neboť za stávající situace, tj. s existující vyznačenou poznámkou spornosti, je dle makléře dům neprodejný.
19. Z darovací smlouvy se smlouvou o zřízení výměnku ze 4. 11. 2018, uzavřené mezi otcem jako dárce a M. [redacted] B. [redacted], narozenou [redacted] jako obdarovanou, odvolací soud zjistil, že předmětem darování byl pozemek parc.č. St. [redacted], jehož součástí je budova č.p. [redacted] – rodinný dům, a pozemek parc. č. [redacted] – zahrada, vše v k.ú. [redacted], obec [redacted], zapsaných na LV č. [redacted] pro k.ú. [redacted] u Katastrálního úřadu pro [redacted], Katastrální pracoviště [redacted]. Danou smlouvou zároveň obdarovaná zřídila otci za jeho souhlasu

výměnek jako reálné břemeno s tím, že na dobu svého života má výměnkář právo na bezplatné užívání nemovitostí, jejich veškerých součástí, příslušenství a zařízení.

20. Z odpůrcí žaloby o neúčinnosti darovací smlouvy odvolací soud zjistil, že dne 19. 2. 2020 byla sepsána (a dle tvrzení matky i podána) žaloba nezletilého W [redacted] J [redacted] proti žalované M [redacted] B [redacted] o neúčinnosti darovací smlouvy specifikované v bodě 17. Přílohou žaloby byla informace o průběhu vkladového řízení a ke dni podání žaloby aktuální inzerát nabízející nemovitost v k.ú. [redacted] k prodeji za 7 990 000 Kč.
21. Z darovací smlouvy uzavřené mezi otcem jako dárce a manželkou otce jako obdarovanou ze dne 16. 4. 2019 odvolací soud zjistil, že otec své manželce daroval podíl o velikosti id. 4/7 na nebytovém prostoru č. [redacted] (sklep) v budově č.p. [redacted] a čp. [redacted] v obci [redacted], k.ú. [redacted].
22. Z nájemní smlouvy ze dne 20. 10. 2019 odvolací soud zjistil, že nebytové prostory specifikované shora otec a jeho manželka jako pronajímatelé pronajímají společnosti [redacted], s.r.o. za nájemné ve výši 24 000 Kč ročně (platby za služby související s pronájmem je dále hrazeno 2 232 Kč ročně).
23. Z čestného prohlášení podepsaného 6. 2. 2020 v [redacted] V [redacted] K [redacted] V [redacted] odvolací soud zjistil, že V [redacted] K [redacted] V [redacted] prohlásila, že za kalendářní rok 2019 obdržela od otce nezletilého na výživu dcery M [redacted] 150 000 rublů (tj. cca 52 500 Kč, průměrně 4 375 Kč za měsíc).
24. Z čestného prohlášení E [redacted] S [redacted], jednatelky společnosti [redacted] s.r.o. ze dne 23. 9. 2019 odvolací soud zjistil, že manželka otce prohlásila, že plnou moc udělenou otci 25. 10. 2016 otci odvolala 21. 12. 2016, a že otec tedy nemá aktuálně žádnou platnou plnou moc opravňující ho jednat za společnost [redacted] s.r.o..
25. Z čestného prohlášení I [redacted] S [redacted], narozeného [redacted], odvolací soud zjistil, že osoba tohoto jména čestně prohlásila, že otci půjčila v období od dubna 2015 do ledna 2018 celkem 3 500 000 Kč s ročním úrokem 0,5 %, a že otec prozatím nesplatil jistinu, ale pouze splatné úroky.
26. Z potvrzení o platbě (č.l. 2312 až 2314) vystaveného společností [redacted] a.s. odvolací soud zjistil, že na účet otce byla dne 5. 9. 2018 připsána mzda otce od společnosti [redacted] s.r.o. ve výši 11 005 Kč, dne 7. 1. 2019 byla na účet otce vyplacena peněžitá pomoc v mateřství za prosinec 2018 ve výši 9 083 Kč (denní vyměřovací základ 418 Kč), dne 10. 6. 2019 rodičovský příspěvek ve výši 7 600 Kč a dne 10. 7. 2019 rodičovský příspěvek ve výši 8 778 Kč.
27. Ze smlouvy o zřízení a vedení termínovaného vkladu [redacted] č. [redacted] a z příkazu k úhradě odvolací soud zjistil a vzal za prokázané, že mezi manželkou otce a společností [redacted] byla předjednána smlouva o zřízení a vedení termínovaného vkladu sloužícího ke spoření, připravená k podpisu s datem 24. 8. 2019. Výše termínovaného vkladu byla stanovena částkou 85 000 Kč s tím, že manželka otce při sjednání smlouvy uvedla, že očekávané příchozí platby za rok se budou pohybovat v rozmezí 250 000 Kč až 1 250 000 Kč, v hotovosti pak jsou očekávány vklady ve výši 0 až 250 000 Kč za rok.
28. Z usnesení o zastavení řízení MÚ [redacted], odboru právního, oddělení přestupkového ze dne 2. 12. 2019, zn. [redacted] odvolací soud zjistil, že řízení o přestupku, kterého se měl dopustit otec tím, že 28. 4. 2019 v době od 12 do 14 hodin prostřednictvím zasílaných SMS vyhrožoval matce tím, že odjede spolu s jejich synem W [redacted] do [redacted] a tím, že dne 13. 10. 2019 ve 21.05 měl zaslat matce SMS zprávu, že se nachází se synem v [redacted] a na další její pokusy o kontakt již nereagoval, čímž jí měl zanechat v nejistotě, a čímž měl úmyslně narušit občanské soužití, bylo zastaveno, neboť spáchání daných skutků nebylo obviněnému prokázáno, když nebylo prokázáno, že otec je majitelem telefonního čísla, z něhož byly zprávy matce zasílány.
29. Z vyrozumění o zahájení exekuce ze dne 17. 12. 2019, č.j. 174 Ex 984/19/13 odvolací soud zjistil, že dne 6. 11. 2019 bylo proti otci zahájeno exekuční řízení k vymožení nároku nezletilého W [redacted]

J■■■■, který byl přiznán nezletilému rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 29. 8. 2019, č. j. 30 Nc 314/2017-2077 ve výši 10 000 Kč s příslušenstvím, tvořených dlužným výživným za září a říjen 2019 a běžným výživným ve výši 10 000 Kč měsíčně za dobu od 1. 11. 2019 do zaplacení, na vymožení nákladů oprávněného účelně vynaložených v exekučním řízení a nákladů exekuce.

30. Z potvrzení o výdělků matky u společnosti ■■■■■, p.o. odvolací soud zjistil, že od srpna 2019 je matka v pracovní neschopnosti. V srpnu byl odpracován pouze jeden den, čistá mzda za srpen 2019 tak činila 5 318 Kč.
31. Z pracovní smlouvy matky uzavřené s J■■■■ N■■■■, IČ ■■■■■, odvolací soud zjistil, že matka uzavřela pracovní smlouvu s nástupem do zaměstnání 5. 2. 2020 na pozici specialista obchodního místa ■■■■■ s výkonem místa práce na ■■■■■. Pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou. Pracovní doba zaměstnance byla sjednána na 25 hodin týdně, základní hrubá mzda zaměstnance pak činí 16 000 Kč.
32. Z návrhu na povolení oddlužení odvolací soud zjistil, že matka podala návrh na povolení oddlužení, který opřela o skutečnost, že má více věřitelů a peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti. Jedná se například závazek u ■■■■■ a.s. ve výši 368 578,03 Kč nebo u ■■■■■ ve výši 129 586,66 Kč.
33. Ze smlouvy o poskytnutí a přijetí nadačního příspěvku číslo ■■■■■ uzavřené dne 29. 4. 2019 mezi nadací ■■■■■ na straně jedné a matkou na straně druhé odvolací soud zjistil, že na základě této smlouvy byl matce poskytnut na podporu rodiny v krizové situaci příspěvek na bydlení ve výši 30 000 Kč. Tento příspěvek se nadace zavázala poskytnout přímo na účet pronajímatelky bytové jednotky matce, tj. na účet M■■■■ J■■■■.
34. Z žádosti o potravinovou pomoc, sepsané matkou 27. 9. 2019, odvolací soud zjistil, že matka požádala ■■■■■, o.p.s. o dodávky potravinové pomoci z ■■■■■, z.s. s tím, že potraviny jsou poskytovány zdarma. Ze strany této organizace pak matce byly v souvislosti s poruchou pračky a mikrovlnné trouby poskytnuty i tyto spotřebiče.
35. Ze zpráv Okresní správy sociálního zabezpečení ■■■■■ ze dne 25. 11. 2019 a ze dne 19. 2. 2020 odvolací soud zjistil, že matce byly vyplaceny dávky nemocenského pojištění za dobu od 19. 8. 2019 do 31. 1. 2020 v celkové výši 77 864 Kč.
36. Ze zprávy MÚ v ■■■■■ z 21. 2. 2020 odvolací soud zjistil, že rodiče se na příslušný odbor obrací v poslední době méně často než tomu bylo v minulosti, z komunikace rodičů a jejich jednání je však zřejmý přetrvávající hluboký konflikt. Otec nadále odmítá provedení šetření v místě jeho bydliště, šetření tak provedeno nebylo. Rodiče se dle opatrovníka vzácně téměř shodli na tom, že styk v zásadě probíhá dle rozsudku Okresního soudu Praha-východ s tím, že dochází k výpadkům způsobeným pouze nemocemi nezletilého, příp. nemocí otce.
37. Z lékařské zprávy vystavené MUDr. M■■■■ R■■■■, pediatričkou, dne 19. 2. 2020, odvolací soud zjistil, že nezletilý je hodnocen lékařkou jako chlapec s celkově velkou nemocností, která se však v posledním roce snížila a ošetření v ambulanci je tedy aktuálně méně časté. Nemocnost byla maximální v letech 2016 a 2017, kdy probíhalo i plánované vyšetření pro chronické potíže a infekty bylo nutné často léčit antibiotiky. Délka trvání infektu nebyla delší než u ostatních dětí, nemocnost je však ve srovnání s jinými dětmi větší.
38. Ze zprávy Základní školy ■■■■■ ze dne 21. 2. 2020, získané na základě vyžádání opatrovníka, odvolací soud zjistil, že W■■■■ je žákem prvního ročníku. Jeho docházka do školy je pravidelná, v prvním pololetí školního roku měl nezletilý zameškáno 72 hodin. Vše matka řádně omluvila, zameškanou látku s nezletilým doplnila. Chlapec chodí čistě oblečen a upraven, všechny školní věci má v pořádku. Školních akcí se účastní, mezi dětmi je oblíbený, v kolektivu nemá problémy. Pro školu je částečnou komplikací, že rodiče spolu nekomunikují. Škola považuje za

nutné, aby se o záležitostech týkajících se syna dokázali lépe domluvit. Na chování nezletilého W[ ] se však tato skutečnost neprojevuje.

39. Z příjmových pokladních dokladů odvolací soud zjistil, že platba za družinu nezletilého W[ ] J[ ] činí 200 Kč měsíčně, náklady na obědy se pohybují mezi 500–700 Kč měsíčně. Platba za keramický kroužek nezletilého stojí 1 500 Kč za pololetí.
40. Skutkový stav zjištěný soudem prvního stupně nedoznal ani po doplnění dokazování ze strany odvolacího soudu žádných zásadních změn a odvolací soud proto plně převzal skutková zjištění soudu prvního stupně ohledně vzájemných vztahů účastníků, výchovných schopnostech rodičů, jejich osobnostního nastavení a vztahu k nezletilému, i skutková zjištění o příjmech, výdajích a majetkových poměrů rodičů do doby vyhlášení rozsudku. Skutková zjištění pak doplnil, případně upřesnil a ohledně aktuálních příjmů, výdajů a poměrů na straně účastníků vyšel ze zjištění, že matka žije nadále pouze s nezletilým W[ ] J[ ] v pronajatém podkroví rodinného domu, kde hradí nájemné ve výši 10 000 Kč měsíčně. Od 1. 8. 2019 do 31. 1. 2020 činil její příjem 83 187 Kč, tj. 13 864 Kč měsíčně. Od 5. 2. 2020 matka nastoupila do nového zaměstnání na zkrácený úvazek se sjednaným základním příjmem ve výši 16 000 Kč hrubého měsíčně. Matka nevlastní žádný majetek, pro nesplácené závazky ve výši několika set tisíc Kč prochází oddlužením. S ohledem na její aktuálně velmi tíživou finanční situaci jí byla poskytnuta pomoc ze strany neziskových organizací v podobě příspěvku na bydlení, jenž byl ve výši 30 000 Kč vyplacen k rukám pronajímatele bytové jednotky, a v podobě pravidelné potravinové pomoci. Nezletilý W[ ] je od září 2019 žákem 1. třídy Základní školy [ ]. Náklady na školní družinu činí 200 Kč měsíčně, náklady na školní obědy se pohybují do 700 Kč měsíčně. Náklady na kroužek keramiky, který nezletilý navštěvuje ve volném čase činí 1 500 Kč za pololetí. K péči matky nejsou žádné připomínky ze strany školy ani ošetřující lékařky nezletilého. Nezletilý se stýká s otcem pravidelně, od vyhlášení rozsudku se styk neuskutečnil pouze v případě nemoci nezletilého či otce. Otec žije se svou manželkou a nezletilým synem na soudu neznámém místě, místo bydliště otec odmítá sdělit. Bytové poměry otce nebyly prověřeny, odvolací soud proto vyšel z tvrzení otce, že otec žije s rodinou u svých známých, kde má k dispozici dva samostatné pokoje a společně pak sdílí kuchyň a sociální zázemí. Otec je doposud na rodičovské dovolené s nezletilým A[ ] (nar. [ ]), je mu vyplácen rodičovský příspěvek ve výši 8 000 Kč měsíčně. V péči o nezletilého se fakticky střídá s manželkou. Otec má vyživovací povinnost k třem nezletilým dětem. Na výživu nezletilé M[ ] G[ ] žijící se svou matkou na území [ ] přispívá měsíčně částkou ve výši cca 5 000 Kč, nezletilou pravidelně navštěvuje. Otec začal v posledním čtvrtletí roku 2019 podnikat v oboru dopravy, základ daně z této činnosti však za rok 2019 činil pouhých 11 300 Kč. Otec nevlastní žádné nemovitosti. Nemovitosti v k.ú. [ ] (přesná specifikace nemovitostí viz bod 17), které nabyl v roce 2013 na základě kupní smlouvy za cenu 3 495 000 Kč, převedl po jejich rekonstrukci darovací smlouvou v listopadu 2018 na svou matku M[ ] B[ ] s tím, že matka otce mu zároveň danou smlouvou zřídila k daným nemovitostem výměnek ve formě věcného práva zapsaného do katastru nemovitostí. Nemovitosti v k.ú. [ ], které otec nabyl v roce 2016 na základě kupní smlouvy za kupní cenu ve výši 8 500 000 Kč, a které po jejich rekonstrukci pronajímal, vložil v prosinci 2017 do Svěřenského fondu [ ], jehož správcem je manželka otce. Hrubý příjem z pronájmu této nemovitosti za rok 2019 činil cca 420 000 Kč. Podíl na nemovitostech v k.ú. [ ] (nebytový prostor – sklep) o velikosti id. 4/7 otec převedl v dubnu 2019 darovací smlouvou na svou manželku, aktuálně je společně pronajímají společnosti [ ] s.r.o. za částku 24 000 Kč ročně. Obchodní podíl o velikosti 100 % ve společnosti [ ] s.r.o. převedl na svou matku M[ ] B[ ] v listopadu 2017. Otec vlastní nadále pouze dva osobní vozy tov. zn. [ ]. S nezletilým se otec stýká, na jeho výživu přispívá nepravidelně částkou 5 000 Kč měsíčně. V září a v říjnu 2019 neuhradil na výživu nezletilého částku stanovenou soudním rozhodnutím a na návrh matky je tak vedeno exekuční řízení pro nezaplacené běžné i dlužné výživné.

41. Podle § 908 o.z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně.
42. Podle § 906 o.z. má-li být rozhodnuto o rozvodu manželství rodičů dítěte, soud nejprve určí, jak bude každý z rodičů napříště o dítě pečovat, a to s uvážením zájmu dítěte; s tímto zřetelem se od souhlasného stanoviska rodičů soud odchýlí jen tehdy, vyžaduje-li to zájem dítěte. Soud vezme v úvahu nejen vztah dítěte ke každému z rodičů, ale také jeho vztah k sourozencům, popřípadě i k prarodičům. Soud může rozhodnout i tak, že schválí dohodu rodičů, ledaže je zřejmé, že dohodnutý způsob výkonu rodičovské odpovědnosti není v souladu se zájmem dítěte.
43. Podle § 913 o.z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlédne se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
44. Podle § 915 odst. 1 o.z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
45. Odvolací soud předně zdůrazňuje, že základním kritériem při rozhodování ve věcech péče o nezletilé je jednoznačně zásada nejlepšího zájmu dítěte ve smyslu Čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, jež musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti a rozhodování týkající se dětí. Z formulace, že nejlepší zájem dítěte musí být "předním hlediskem", však zároveň vyplývá, že nejde o hledisko jediné, které soudy v řízeních týkajících se dětí musí zvažovat. Nejlepší zájem dítěte může být v konfliktu s oprávněnými zájmy ostatních osob (dalších dětí, rodičů atd.). Nejlepší zájem dítěte je tedy možno, ba dokonce nutno, vyvažovat s ostatními oprávněnými zájmy. Z označení "přední hledisko" však vyplývá, že nejlepší zájem dítěte má při vyvažování vysokou prioritu.
46. V souladu s takto chápanou zásadou nejlepšího zájmu dítěte Ústavní soud opakovaně ve svých rozhodnutích (srovnej např. nález sp. zn. I. ÚS 2482/13 ze dne 26. 5. 2014 nebo nález sp. zn. I. ÚS 3216/13 ze dne 25. 9. 2013) shrnul základní kritéria rozhodování o péči o nezletilé. Mezi kritéria, která musí obecné soudy z hlediska nutnosti rozhodovat v nejlepším zájmu dítěte v řízení o úpravě výchovných poměrů vzít v potaz, tak patří zejména existence pokrevního pouta mezi dítětem a o jeho svěřením do péče usilující osobou (1); míra zachování identity dítěte a jeho rodinných vazeb v případě jeho svěřením do péče té které osoby (2); schopnost osoby usilující o svěřením dítěte do péče zajistit jeho vývoj a fyzické, vzdělávací, emocionální, materiální a jiné potřeby (3) a přání dítěte (4). V případě, že jeden z rodičů naplňuje tato kritéria výrazně lépe, je zpravidla v zájmu dítěte, aby bylo svěřeno do péče tohoto rodiče. V případě, že oba rodiče naplňují tato kritéria zhruba stejnou měrou, je třeba vycházet z premisy, že zájmem dítěte je, aby bylo v péči obou rodičů.
47. Z dosavadní judikatury Ústavního soudu však současně také vyplývá, že svěřením dítěte do střídavé péče ani za situace, kdy oba rodiče naplňují výše uvedená kritéria zhruba stejnou měrou, není nutně vždy automatickým řešením, neboť soudy jsou povinny vzít v potaz i další relevantní skutečnosti, pokud to specifické okolnosti projednávaného případu vyžadují, jež s ohledem na povinnost respektovat a hájit nejlepší zájem nezletilého dítěte brání jeho svěřením do střídavé péče a tedy vyvracejí onu presumpci ve prospěch střídavé péče. Jedná se například o situace, v nichž by vzhledem ke specifickému zdravotnímu či psychickému stavu dítěte střídavá péče představovala pro dítě nepřiměřenou zátěž (např. pokud je dotčené dítě emočně labilní, je vysoce fixováno pouze na jednoho z rodičů, vyžaduje speciální a intenzivnější péči a pozornost, trpí poruchou autistického spektra, atp.). Stejně tak lze uvažovat o nesvěřením dítěte do střídavé péče v případech, kdy rodiče, jež jinak naplňují relevantní kritéria ve zhruba stejné míře, žijí ve velmi velké vzdálenosti od sebe, a to zejména v případech, kdy by tato velká vzdálenost mohla zásadním způsobem narušit školní

docházku dítěte či jeho rozvoj prostřednictvím mimoškolních aktivit nebo rozmělnit jeho vazby v daném sociálním prostředí a ve výjimečných případech může být důvodem k vyloučení střídavé péče i nevhodná či vůbec neprobíhající komunikace mezi rodiči. Je jistě nesporné, že špatná či přímo konfliktní komunikace mezi rodiči může mít negativní vliv na osobnostní rozvoj dítěte, proto ve výjimečných případech, kdy ani pokusy o nápravu ze strany soudů nevedly ke zlepšení komunikace, mohou soudy střídavou péči vyloučit. Měly by přitom zjistit, na straně kterého z rodičů leží příčina nevhodné komunikace, a zohlednit toto zjištění při svěřování dítěte do péče pouze jednoho z nich. Dítě by pak mělo být svěřeno do péče toho z rodičů, který je ochotný s druhým z rodičů komunikovat a nebránit mu ve styku s dítětem (srov. např. nález ústavního soudu ze dne 29. 10. 2019, sp. zn. III. ÚS 2396/19 nebo ze dne 30. 12. 2014, sp. zn. I. ÚS 1554/14). Nevhodnou komunikaci mezi rodiči je přitom nutné odlišit od nesouhlasu jednoho rodiče se střídavou péčí, který přípustným důvodem pro vyloučení střídavé péče není.

48. S ohledem na tato stanoviska Ústavního soudu, která jsou odvolacím soudem plně akceptována, odvolací soud i v případě nezletilého W■■■■ J■■■■ primárně presumoval svěřením nezletilého do střídavé péče rodičů, neboť dospěl na základě provedení dokazování a úvah shodných s úvahami soudu prvního stupně (viz. bod 2) k závěru, že oba rodiče nezletilého W■■■■ J■■■■ splňují základní kritéria rozhodná pro svěřením nezletilého do střídavé péče v zásadě stejnou měrou. V průběhu řízení se však přesvědčil o tom, že v tomto konkrétním případě střídavé péči rodičů brání velmi hluboký a neutuchající konflikt rodičů, který de facto vylučuje, aby střídavá péče v praxi fungovala a byla pro nezletilého W■■■■ J■■■■ přínosem. Odvolací soud na základě obsahu opatrovnického spisu, který měl již v průběhu nalézacího řízení možnost opakovaně prostudovat, dlouhodobě vnímal obstrukční jednání matky a její neochotu umožňovat styk nezletilého s otcem v míře respektující právo nezletilého na péči obou rodičů, a předpokládal, že je to primárně matka, která nerespektuje úlohu druhého rodiče, a že tak bude na místě a v zájmu nezletilého dát otci možnost podílet se na péči o nezletilého minimálně formou nerovnoměrné střídavé péče, když výlučnou péči otce s ohledem na silnou citovou fixaci nezletilého na matku nepovažoval za formu péče sledující nejlepší zájem dítěte. V průběhu řízení však odvolací soud zaznamenal otcovu neochotu pracovat spolu s matkou pod vedením odborných pracovníků na zlepšení komunikace rodičů a na zlepšení jejich vzájemného vztahu a v samotném závěru řízení a v řízení odvolacím pak velmi intenzivně vnímal fakt, že otec sám hodnotí konflikt s matkou jako natolik intenzivní, že odmítá před soudem sdělit, kde v současné době žije se svou novou rodinou, a že dokonce ve snaze matce omezit informace, jež by mohly vést ke zjištění jeho současného bydliště, realizuje osobní styk s nezletilým mimo svůj současný domov. Tento postoj otce (nesdělit své aktuální bydliště) odvolacímu soudu objektivně znemožnil (shodně jako soudu prvního stupně) posoudit, zda je vůbec reálné, aby nezletilý, který je od ■■■■■ žákem 1. třídy základní školy, mohl v případě svěřením do střídavé péče rodičů plnit povinnou školní docházku ve stávající základní škole bez nepřiměřené zátěže, a zda je prostředí u otce pro výchovu nezletilého vhodné a po materiální stránce dostatečné, když otec tvrdí, že žije se svou rodinou u známých, kde má k dispozici dvě místnosti a společně se známými sdílí společnou kuchyň a sociální zázemí. Především však tento postoj otce dal odvolacímu soudu jednoznačný důkaz, že ze strany samotného otce je vnímán konflikt rodičů jako natolik intenzivní, že je z jeho pohledu nezbytné, aby život otce a život matky byl zcela oddělen. Za takových okolností je však střídavá péče rodičů z pohledu odvolacího soudu zcela vyloučena, neboť není v zájmu nezletilého W■■■■ J■■■■, aby byl v důsledku střídavé péče (která přináší potřebu široké spolupráce a časté komunikace rodičů a zvyšuje tak i riziko vzájemných konfliktů rodičů) vstaven de facto v nejširší možné míře otevřenému boji rodičů. Takový stav je o to méně žádoucí, když nezletilý není s ohledem na svůj útlý věk schopen zpracovat nepřátelství otce vůči matce, která je pro nezletilého od narození doposud osobou jednoznačně nejbližší. Odvolací soud se tak vzhledem k těmto závěrům plně ztotožnil se soudem prvního stupně, že svěřením nezletilého W■■■■ J■■■■ do střídavé péče rodičů není v nejlepším zájmu nezletilého W■■■■ J■■■■ a plně se ztotožnil i s tím, že v situaci, kdy je pro nezletilého W■■■■ J■■■■ od narození nejbližší osobou matka, k níž je dle závěru znalců výrazně citově fixován, kterou

vnímá jako primárně pečující osobu, a ke které má výrazné ochranné sklony, je svěřen nezletilého W. J. do výlučné péče matky formou péče, která výrazně lépe než výlučná péče otce zohledňuje aktuální citové a vztahové potřeby nezletilého, který doposud vnímá matku jako nejdůležitější osobu ve svém životě. K tomuto závěru dospěl odvolací soud shodně jako soud prvního stupně i s vědomím určitých osobnostních mantinelů na straně matky a s vědomím toho, že matčina schopnost plně respektovat důležitost otce v životě nezletilého je dlouhodobě snižena, neboť míra rizika vážných psychických problémů nezletilého v důsledku nerespektování jeho citové preference matky a preference jejího výchovného prostředí není z pohledu odvolacího soudu akceptovatelná.

49. Odvolací soud se pak ztotožnil se soudem prvního stupně také v tom směru, že s ohledem na dosavadní jednání rodičů a úroveň jejich vzájemné komunikace nelze předpokládat, že rodiče budou schopni dosáhnout konsensu v otázce styku otce s nezletilým, a že je tak nezbytně nutné v zájmu zachování, resp. prohlubování citové vazby nezletilého k otci a v zájmu opětovného získání důvěry nezletilého W. k otci nastavit styk otce s nezletilým soudním rozhodnutím. Odvolací soud pak považoval rozsah styku nastavený soudem prvního stupně za styk, který neodpovídá potřebě, co nejširšího osobního kontaktu nezletilého s otcem, a vedle běžného víkendového styku otce s nezletilým, který byl soudem prvního stupně nastaven s ohledem na potřebu minimalizovat osobní setkávání rodičů ve snaze předcházet jejich otevřeným konfliktům v přítomnosti nezletilého velmi citlivě, nově upravil i běžný styk otce s nezletilým ve všední dny, neboť s ohledem na neznalost dojezdové vzdálenosti mezi bydlištěm otce a bydlištěm matky, resp. sídlem základní školy nezletilého, považoval za vyloučené upravit styk v jednom vícedenním bloku, když není objektivně schopen posoudit, zda je otec schopen takový styk realizovat bez narušení školní docházky, případně bez nepřiměřené zátěže nezletilého vyvolané potřebou časově či fyzicky náročného dojíždění do školy.
50. Rodiče by si pak měli v souvislosti s úpravou péče, příp. styku uvědomit, že již samotný rozpad rodiny má značný traumatický potenciál a může mít negativní dopad na duševní stav dítěte a jeho další vývoj. V případech, kdy je rozpad rodiny navíc doprovázen intenzivním konfliktem rodičů, jako je to v tomto případě, je pak negativní dopad na duševní stav dítěte téměř nevyhnutelný. Analýzou rozhodnutí Ústavního soudu, která se týkají např. střídavé péče, i každodenní zkušeností odvolacího soudu, lze učinit závěr, že naprostá většina tzv. problémových věcí souvisí, tak jako v tomto případě právě s intenzivním konfliktem rodičů, ve kterém je dítě zneužíváno jako zbraň. Snaha o zamezení kontaktu s druhým rodičem, navádění dítěte, vytváření konfliktního prostředí, očerňování druhého rodiče, jsou přitom skutečnosti, které fakticky dopadají nejvíce právě na dítě. Pro rodiče jsou tyto zbraně jen způsobem, jak dosáhnout jimi preferované formy péče o dítě a jakýmsi prostředkem pro vyrovnávání si vzájemných účtů. Až na výjimky nemá přitom na duševní zdraví dítěte a jeho další vývoj negativní dopad samotná forma péče, ale právě a především intenzivní konflikt jeho rodičů, zejména ten konflikt, který bezdůvodně směřuje k narušení vazby dítěte k jednomu z nich.
51. Ohledně výživného pak odvolací soud dospěl k odlišným závěrům než soud prvního stupně. Odvolací soud předně neaplikoval příjmovou fikci dle § 916 o.z., neboť pro její užití neshledal zákonem dané předpoklady. Otec nebyl v daném řízení pasivní, neodmítl jakoukoliv součinnost a předložil soudu dostatek důkazů k prokázání jeho tvrzení o výši svých příjmů. Skutečnost, že jeho tvrzení a k jejich prokázání provedené důkazy, považuje soud za nevěrohodné, nedávají nalézacímu soudu možnost využít příjmové fikce ve smyslu § 916 o.z., ale pouze možnost v rámci volného hodnocení důkazů všechny důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti pečlivě zhodnotit a učinit na jejich základě závěr o faktických, resp. spíše potenciálních příjmech daného rodiče.
52. Odvolací soud se však jinak plně shoduje se soudem prvního stupně v tom, že otcova tvrzení o výši jeho příjmů dlouhodobě se pohybujících na úrovni oscilující částku 10 000 Kč čistého měsíčně jsou značně nevěrohodná a vykazují známky účelovosti vedené otcovou snahou zastrít své skutečné

příjmy z výdělečné činnosti a dosáhnout tak stanovení výživného v minimální možné míře. Odvolací soud považuje za zcela zřejmé, že otec je vzhledem ke svému vysokoškolskému vzdělání, produktivnímu věku a absenci zdravotních problémů omezujících ho ve výběru pracovní činnosti dosahovat v rámci [REDAKCE] nebo [REDAKCE] mzdy minimálně ve výši 40 000 Kč měsíčně. Rozsah a hodnota majetku v jeho výlučném vlastnictví na konci partnerského soužití rodičů pak naznačují, že faktické příjmy otce byly v minulosti dokonce významně vyšší. Tento závěr lze učinit na základě toho, že otec byl schopen v krátké době cca tří let naspořit finanční prostředky cca ve výši 3 milionů Kč, které využil na zakoupení investiční nemovitosti. Z dokazování totiž vyplývá, že otec v roce 2013, kdy zakoupil rodinný dům v [REDAKCE], disponoval s finančními prostředky ve výši cca 1 milionu Kč, neboť kupní cenu ve výši cca 3,4 milionu Kč hradil právě ve výši 1 milionu Kč ze svých prostředků a zbývajících část kupní ceny musel pro nedostatek vlastních prostředků financovat formou hypotečního úvěru ve výši cca 2,4 milionu Kč, který splácí částkou cca 10 000 Kč měsíčně. Již v roce 2016 pak otec do výlučného vlastnictví nabyt na základě kupní smlouvy nemovitost v k.ú. [REDAKCE] za cenu 8,5 milionu Kč, přičemž z vlastních prostředků byl schopen uhradit právě cca 3 miliony Kč a „jen“ zbývajících 5,5 milionu Kč financoval z dalšího hypotečního úvěru, který splácí částkou cca 23 000 Kč měsíčně. Tato druhá nemovitost nebyla otcem zakoupena za účelem zajištění svého bydlení, ale zjevně z důvodu generování zisku z jejího pronájmu, když otec měl bydlení zajištěno a sám si nechal vypracovat odhad výše ročního výnosu a mohl tak předpokládat, že při pronájmu domu jako celku by mohl inkasovat cca 30 000 Kč měsíčně na nájemném, z nájemného pokrýt náklady na hypotéku a údržbu a případnou zbývajících částkou navyšovat své příjmy. Vzhledem k tomu, že otec tvrdil, že téměř dva roky nemovitost z důvodu probíhající rekonstrukce nemohl pronajímat, musel otec již při koupi nemovitosti kalkulovat s tím, že minimálně po určitou dobu bude muset pokrýt splátku hypotečního úvěru na tuto nemovitost ve výši 23 000 Kč měsíčně ze svých zdrojů, a to vedle hypotečního úvěru na rodinný dům v [REDAKCE] ve výši cca 10 000 Kč měsíčně, výživného pro nezletilou M. [REDAKCE] G. [REDAKCE] ve výši 5 000 Kč měsíčně, vedle nákladů na energie a poplatků spojených s bydlením a nákladů na provoz domácnosti. Musel si tedy být vědom toho, že jeho příjmy jsou pravidelné a ve výši umožňující mu tyto částky po dobu několika měsíců hradit, aniž by byl ohrožen chod rodiny a pravidelné platby. To vše navíc v situaci, kdy matka nezletilého, která byla v té době partnerkou otce, nedosahovala s ohledem na celodenní péči o nezletilého a s ohledem na nulové, resp. nevýznamné zisky společnosti [REDAKCE] s.r.o. (odvolací soud zde vychází z tvrzení otce, že daná společnost nebyla zisková, neboť pokud by tomu tak bylo, matka by ji na otce v září 2017 rozhodně nepřevedla), jejímž společníkem a jednatelem byla, jen velmi omezených příjmů a bylo tak především na otci financovat převážnou část potřebných výdajů ze svých příjmů, které museli tedy činit minimálně 60 000 až 65 000 Kč čistého měsíčně. Skutečnost, že otec byl schopen za dobu cca 3 let naspořit 3 miliony Kč z vlastních zdrojů pak podporuje fakt, že otec nečerpal kromě shora zmíněných hypotečních úvěrů žádné jiné půjčky či úvěry. Otec v řízení tvrdil a čestným prohlášením I. [REDAKCE] S. [REDAKCE] prokazoval, že v letech 2015 až 2018 mu byly postupně poskytnuty půjčky v celkové výši 3,5 milionu Kč od I. [REDAKCE] S. [REDAKCE]. Otec však zároveň tvrdil, že půjčka ve výši 2 milionů Kč mu byla poskytnuta, aby mohl danou výši vložit na svůj bankovní účet za účelem možnosti čerpání výhod offsetové hypotéky, jež při dostatečné výši zůstatku na účtu umožňuje dlužníkovi hradit sníženou výši úroků a dosáhnout tak nižší měsíční splátky úvěru. Pokud by toto tvrzení otce považoval odvolací soud za prokázané, tj. pokud by měl najisto postavené, že otci byly dané finanční prostředky od I. [REDAKCE] S. [REDAKCE] reálně poskytnuty, mohl by uvažovat o tom, že otec využil zbývajících částku z půjčky ve výši 1,5 milionu Kč na úhradu kupní ceny nemovitostí v k.ú. [REDAKCE], a že výše jeho osobních úspor tak za dobu od roku 2013 do roku 2016 nemusela dosahovat 3 miliony Kč, ale jen 1,5 milionu Kč, což by mělo vliv na úvahu o výši úspor otce ze svých vlastních příjmů. Odvolací soud však existenci a reálný převod finančních prostředků za prokázané nepovažuje, neboť samotné čestné prohlášení věřitele bez dalšího důkazu (např. výpisu z účtu poskytovatele půjčky nebo jejího příjemce) není způsobilé existenci půjčky jako reálného kontraktu prokázat. V souvislosti s tím je nutné uvést, že s ohledem na tento závěr

odvolacího soudu, nebylo dle odvolacího soudu otcem prokázáno ani jeho tvrzení, že finanční prostředky ve výši 1 870 000 Kč, které otec ve dvou platbách převedl ze svého bankovního účtu na bankovní účet své manželky na jaře 2019, jsou finančními prostředky I. S., nikoliv otce.

53. Odvolací soud tedy vzal za prokázané, že otec dosahoval svou samostatnou činností v době společného soužití s matkou nezletilého W. J. příjmů ve výši minimálně 60 000 Kč čistého měsíčně a lze tak vycházet z toho, že tato jeho schopnost nedoznala jen samotným rozchodem s matkou nezletilého žádných změn. Odvolací soud tak při stanovení výživného vycházel z toho, že otec je i nadále schopen příjmu v takovéto výši dosahovat, a že pokud přijal ve firmě své manželky výrazně hůře placenou práci, pak se ve smyslu § 913 odst. 2 o.z. vzdal bez vážného důvodu výhodnějšího zdroje příjmů a při stanovení výživného k takovému jednání nelze v zájmu nezletilého přihlížet. Stejným způsobem pak odvolací soud hodnotí otcův nástup na rodičovskou dovolenou. Otcovým právem bezpochyby je přerušit svou výdělečnou činnost a věnovat se osobní péči o své nezletilé dítě, musí si však být vědom toho, že pokud má vyživovací povinnost k dalšímu dítěti, lze od něho spravedlivě požadovat, aby tak učinil pouze v případě, že z jeho úspor, případně z vyššího příjmu spolužijící osoby je možné výživné pro nezletilé dítě po potřebnou dobu saturovat. Odvolací soud je však v případě otce nezletilého W. J. přesvědčen, že otcovo formální zaměstnání společností manželky i nástup na rodičovskou dovolenou je pouhým odrazem toho, že otec činí všechny kroky k tomu, aby vyvolal dojem výrazné změny poměrů na jeho straně od doby vedení společné domácnosti s matkou nezletilého W. J., a nejsou odrazem reálné situace.
54. Obdobným způsobem pak odvolací soud plně ve shodě se soudem prvního stupně hodnotí i převody nemovitostí ve výlučném vlastnictví otce a převod otcova obchodního podílu ve výši 100% společnosti s.r.o. na svou matku, manželku a v případě nemovitostí v k.ú. na Svěřenský fond, který je spravován opět osobou otcí blízkou, konkrétně jeho současnou manželkou. Všechny tyto převody tedy odvolací soud hodnotí ve smyslu ustanovení § 913 odst. 2 o.z. jako bezdůvodné zbavení se majetku, případně majetkového prospěchu, kterého otec mohl dosahovat, pokud by nemovitosti ve svém vlastnictví pronajal za nájemné obvyklé v daném místě a čase. Odvolací soud pak s ohledem na odborný posudek o možném výnosu z pronájmu nemovitostí v k.ú. pracující s výnosem ve výši cca 30 000 Kč měsíčně, s ohledem na nájemní smlouvu na pronájem nebytových prostor v k.ú. s výší nájmu 2 000 Kč měsíčně a vzhledem k možnosti pronájmu nemovitosti v k.ú. minimálně za částku ve výši 10 000 Kč měsíčně, při stanovení výživného vycházel z toho, že otec by mohl z nemovitého majetku, kterého se bez vážného důvodu vzdal, dosahovat dalšího příjmu ve výši minimálně 42 000 Kč měsíčně.
55. Důvody uváděné otcem vedoucí jej k převodu daných nemovitostí pak hodnotí odvolací soud jako zcela irelevantní a z ekonomického hlediska nepochopitelné. Pokud otec tvrdí, že nemovitost v k.ú., kterou převedl na základě darovací smlouvy na svou matku, převedl proto, že tato nemovitost je aktuálně neprodejná, pak je nutné konstatovat, že je pravdou, že nemovitost označená v katastru nemovitostí poznámkou spornosti není za běžných okolností v podstatě prodejná. Je však nutné mít na paměti, že poznámka spornosti nesnížila hodnotu dané nemovitosti, ale pouze snížila její likviditu, tedy možnost jejího rychlého zpeněžení. Otce žádné objektivně dané okolnosti nenutí nemovitost v dohledné době zpeněžovat a lze tak s jistotou tvrdit, že může vyčkat odstranění poznámky spornosti a nevystavuje se tak jakékoliv finanční ztrátě. Převod nemovitosti otce na svou matku je tedy nutné hodnotit jako převod bezdůvodný, sledující pouze buď stanovení nižšího výživného, popř. snížení vymahatelnosti případných dluhů otce z jeho majetku. Stejným způsobem pak hodnotí odvolací soud i převod, resp. odklon dalšího výlučného majetku otce k jiným jemu spřáteleným subjektům, tj. k manželce či Svěřenskému fondu spravovanému opět manželkou otce. Přehlédnout pak nelze ani pro otce zjevnou nevýhodnost těchto převodů

nemovitostí, když závazky s pořízením daných nemovitostí související (ve výši cca 33 000 Kč měsíčně) nadále zůstávají otci a nepřechází spolu s majetkem na nového majitele.

56. Shrnutí, odvolací soud při stanovení výživného pro nezletilého vyšel z toho, že otec je schopen s ohledem na své vzdělání, věk, zdravotní stav a lokalitu, v níž realizuje svou výdělečnou činnost, reálně po celou rozhodnou dobu (tj. od srpna 2017) dosahovat příjmu ve výši cca 60 000 Kč čistého měsíčně. Kromě toho by pak byl při absenci bezdůvodného převodu svého majetku na třetí osoby schopen generovat zisk z pronájmu svých nemovitostí ve výši cca 42 000 Kč měsíčně. Z takového potenciálního příjmu na straně otce v celkové výši cca 100 000 Kč měsíčně a s přihlédnutím k tomu, že otec má vyživovací povinnost ke třem nezletilým dětem, pak považuje odvolací soud za výživné odpovídající odůvodněným potřebám nezletilého na straně jedné a možnostem, schopnostem a majetkovým poměrům otce na straně druhé výživné za dobu od 1. 8. 2017 do 31. 8. 2019, tj. za dobu před nástupem nezletilého ke školnímu vzdělávání, ve výši 12 000 Kč měsíčně a počínaje od 1. 9. 2019, tj. od data nástupu nezletilého do 1. třídy základní školy, ve výši 15 000 Kč měsíčně. Dané zvýšení odpovídá jednak nárůstu nákladů na uspokojování základních životních potřeb nezletilého W. J. v průběhu opatrovnického řízení, především však odráží nárůst nákladů v souvislosti s nástupem ke školnímu vzdělávání, které dle právní teorie i soudní praxe je kvalifikovanou změnou poměrů odůvodňující zvýšení výživného.
57. Dlužné výživné za dobu od 1. 8. 2017 do 29. 2. 2020 odvolací soud nestanovil, neboť v mezidobí od vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně bylo pro neplacení stanoveného výživného zahájeno exekuční řízení proti otci jako povinnému, a to jak pro běžné, tak i pro dlužné výživné. Bude tak na pověřeném soudním exekutorovi, aby dlužné výživné vyčíslil a zohlednil přitom částky zaplacené otcem dobrovolně či na základě probíhající exekuce.
58. Vyslovení předběžné vykonatelnosti výroků I., II. a IV. rozsudku ze strany soudu prvního stupně zhodnotil odvolací soud jako postup správný a v daném případě i velmi vhodný, předcházející dalším rozporům rodičů. Za vhodné považuje pouze konstatovat, že s ohledem na zákonnou předběžnou vykonatelnost výroků o výživném, bylo vyslovení předběžné vykonatelnosti u výroku II. nadbytečným.
59. S ohledem na shora uvedené proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil podle ustanovení § 220 odst. 1 o.s.ř. ve výrocích II. a III. o výživném a dlužném výživném i ve výroku IV. o úpravě styku. Ve výrocích I. a V. pak rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný dle § 219 o.s.ř. potvrdil.
60. O nákladech řízení státu rozhodl odvolací soud shodně jako soud prvního stupně, neboť z pohledu odvolacího soudu bylo jeho rozhodnutí zcela správné a plně v souladu s ustanovením § 148 odst. 1 o.s.ř. Jelikož soud prvního stupně své rozhodnutí o nákladech řízení státu dostatečně a přiléhavě odůvodnil, a odvolací soud k němu neměl žádné námitky či připomínky, tak pro stručnost na odůvodnění soudu prvního stupně ohledně nákladů řízení státu plně odkazuje.
61. O nákladech řízení před soudem prvního stupně i před soudem odvolacím rozhodl odvolací soud podle ustanovení § 224 odst. 1 o.s.ř. v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 věty před středníkem o.s.ř., podle ustanovení § 23 věty první z.ř.s., když v řízení před soudem prvního stupně ani v řízení odvolacím nebyly pro aplikaci věty druhé tohoto ustanovení shledány důvody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem stanovená plněná dobrovolně a v určené lhůtě, lze se jejího plnění domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí či návrhem na exekuci.

Podle § 502 odst. 1, 2 z.ř.s. soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí, nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popř. o úpravě styku s ním, anebo rozhodnutí o navrácení dítěte. Výkon rozhodnutí uložením pokuty lze nařídít opětovně, jen je-li to účelné; výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50 000 Kč. Pokuty připadají státu a soud eviduje částku vymožených pokut.

Podle § 503 odst. 1, 2 z.ř.s., je-li to účelné, může soud

- a) tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popř. o úpravě styku s ním, anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu třech hodin,
- b) nejsou-li dány podmínky pro změnu rozhodnutí, stanovit plán navykacího režimu, je-li to v zájmu dítěte,
- c) rozhodnout o uložení povinnosti osobám, mezi kterými má být styk realizován, styk vykonávat pod dohledem orgánu sociálně-právní ochrany dětí,
- d) nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie.

Shledá-li soud porušování plánu navykacího režimu některým z účastníků, které má vliv na účel navykacího režimu, nebo dospěje-li k závěru, že navykací režim neplní svůj účel, plán zruší a přistoupí k výkonu rozhodnutí podle § 504 z.ř.s.

Podle § 504 z.ř.s. zůstane-li postup soudu podle § 502 a 503 z.ř.s. bezvýsledný, nebo je-li po zahájení řízení z okolností případů zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno, nebo má být navráceno, anebo tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu.

Praha 9. března 2020

JUDr. Dana Kostková
předsedkyně senátu